

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie R 884/2013-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ELITEPAD” dla towarów z klasy 9 – zgłoszenie nr 11 318 284

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2014 r. – Kłymenko przeciwko Radzie

(Sprawa T-494/14)

(2014/C 292/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ołeksandr Kłymenko (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: M. Shaw, QC, oraz I. Quirk, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2014/216 i rozporządzenia 381/2014 ze skutkiem natychmiastowym w zakresie, w jakim akty te dotyczą O. Kłymenki;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej, jako że skarżący nie był świadomy toczącego się przeciwko niemu dochodzenia, w następstwie którego jego nazwisko zostało umieszczone w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi, zaś ani Rada ani władze ukraińskie nie przedstawiły mu żadnych szczegółów tego dochodzenia. Skarżący twierdzi ponadto, że nie został powiadomiony o przyczynach umieszczenia jego nazwiska w wykazie, w związku z czym nie miał możliwości przedstawienia swojego stanowiska w tym zakresie.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie dowodów, jako że fakty wskazują, iż w okresie pełnienia swojego urzędu na Ukrainie skarżący zwalczał korupcję i nie uczestniczył w sprzeniewieraniu ukraińskich środków publicznych.

3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia, niespełnienia kryteriów określonych w art. 1 ust. 1 decyzji 2014/119 oraz nadużycia władzy, jako że przyczyny umieszczenia nazwisko skarżącego w wykazie są niejasne i mało konkretne. W ocenie skarżącego Rada nie wykazała, że skarżący spełnia kryteria określone w art. 1 ust. 1 decyzji 2014/119, w związku z czym umieszczenie jego nazwiska w wykazie nosi znamiona nadużycia władzy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności oraz zasady proporcjonalności, jako że zamrożenie środków finansowych skarżącego stanowi niepotrzebną i nieproporcjonalną ingerencję w jego prawo własności.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Theodorakis i Theodoraki przeciwko Radzie

(Sprawa T-495/14)

(2014/C 292/64)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Georgios Theodorakis (Chania, Grecja) i Maria Theodoraki (Chania, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci B. Christianos i S. Paliou)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie zapłaty przez pozwaną na rzecz skarżących kwoty 1 431 193,58 EUR tytułem naprawienia szkody wyrządzonej im przez bezprawne akty pozwanej oraz odsetek od dnia, w którym pozbawiono ich bezprawnie ich depozytów (29 marca 2013 r.) do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie a także odsetek za zwłokę od dnia wydania wyroku w niniejszym sporze do dnia całkowitej zapłaty;
- tytułem ewentualnym zasądzenie zapłaty przez pozwaną na rzecz skarżących 4/5 powyższej kwoty, czyli 1 144 954,86 EUR tytułem naprawienia szkody wyrządzonej im przez bezprawne akty pozwanej oraz odsetek od dnia, w którym pozbawiono ich bezprawnie ich depozytów (29 marca 2013 r.) do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie a także odsetek za zwłokę od dnia wydania wyroku w niniejszym sporze do dnia całkowitej zapłaty;
- dalszym tytułem ewentualnym określenie sumy jaką pozwana będzie musiała zapłacić skarżącym tytułem naprawienia szkody wyrządzonej im przez bezprawne akty pozwanej;
- zasądzenie zapłaty przez pozwaną na rzecz skarżących kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną im przez naruszenie zasady równego traktowania;
- zasądzenie zapłaty przez pozwaną na rzecz skarżących kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną im przez naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący żądają, aby zgodnie z art. 340 ust. 2 TFUE, Sąd Unii Europejskiej mający właściwość na mocy art. 268 TFUE, zasądził naprawienie szkody, którą ponieśli oni z powodu niezgodnego z prawem zachowania pozwanej.